

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 6 franks per jaar.
Twee " " 3 " " " "
Een " " 1 " " " "
Een blad afzonderlijk 1 1/2 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1 1/2 centiemen per drukregel.
Reclamen, vermissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 29 APRIL.

Gisteren heeft te Tongeren het huwelijk plaats gehad van M. Victor Collée, advocaat, met Mej. Maria Coart.
Dit is de reden waarom de *Postrijder* niet verschenen is.

Kieskroniek.

Wij meldden reeds dat, volgens een zeggen der *Chronique*, M. Delhougne van Gent zich niet meer op de kandidatenlijst voor de Kamer zou laten voordragen.

Volgens hetzelfde blad, zou er ook sprake zijn van het ontslag van M. Willequet, die zich, zoo het schijnt, den haat der officieren zou op den haal gebald hebben, door regelmatig tegen het oorlogsbudget te stemmen.

Het kan ook wel gebeuren, dat M. Willequet voortnemens is zich geheel en gansch aan den vischkweek (*pisciculture*) en aan de trams van Alexandrie toe te wijden.

De *Bien Public* meldt ook, dat er sprake is van het ontslag van M. Jules de Hemptinne, voorstaander der beschermende rechten op de katoenen garens, die ontmoedigd is door de verlatenheid waarin zijne zelve konfraters, allen openlijke of bedekte vrijhandelaars, hem gelaten hebben.

Dat zijn er reeds drie. Zouden zij misschien het sprekwoord indachtig zijn : « Als het huis bouwvallig wordt, trekken de ratten er uit ! » (*Fondsblad.*)

Uit Charleroi wordt gemeld, dat de conservatieven aldaar voortnemens zijn den strijd aan te gaan onder de leiding van M. Drion, MM. Binard, provinciaal raadslid en burgemeester van Châteauneuf en Ferdinand Noël, provinciaal raadslid voor het kanton Fontaine-l'Évêque, hebben reeds een kandidatuur aangenomen. De katholieke lijst zal waarschijnlijk maar vier namen bevatten, daar MM. Pirmez, Lambert en Sabatier niet zouden bestreden worden.

De liberale pers van Brussel springt als een man in het strijdperk ten voordeele van M. Buis en laat de *Reforme* schier alleen met haren Janson staan.

Doch het blad troost er zich in, en heeft daarom niet minder hoop op gelukken.

't Is waar, zegt het, de pers verlaat ons, maar het zou de eerste maal niet zijn, dat men door ons te verlaten ook de denkwijze der kiezers verliet.

Na de stemming zijn de verlaters soms zelfs de verlatenen.

Qui vivra verra !

De *Reforme* voegt er bij dat, zoo het waar was, dat de liberalen met de radicalen werkelijk afgebroken hebben, zoals M. Frère beweert, er geen twaalf liberalen meer in de Kamer zouden terugkeeren.

Ziehier hoe de denkwijze der brusselsche pers ten opzichte der twee liberale kandidaten verdeeld is :

M. Buis wordt verdedigd door *l'Indépendance*, *Gazette*, *Nation*, *Nouvelle du Jour*, *Etoile*. Daarentegen trekken *la Chronique*, *la Reforme* en *le Peuple*, partij voor M. Janson.

Te Verviers zullen de liberalen de herkiezing van MM. d'Andrimont, Mallar en Peltzer vragen. Tegenover M. Loslever zullen zij M. Grosfils voorstellen.

Naar men aan de *Chronique* meldt, zou de conservatieve partij te Verviers opkomen met MM. Loslever, Davignon, advocaat te Brussel, T'Serstevens en Demaret ; ook zou er kwestie zijn van M. Thuriaux van Herve.

De *Tribune* meldt, dat M. Marchand-Delvaux zich op den rang stelt, om te flooi tot lid der Kamer gekozen te worden. Het blad voegt er niet bij tot welke partij die kandidaat behoort, doch de *Chronique* lost het raadsel op :

Het is een liberaal, die zich tegenover de andere liberalen stelt, daar die partij in dat arrondissement overeenkomt als kat en hond.

M. T'Serstevens, de altredende Volksvertegenwoordiger van Thuin, aanveert geen nieuw mandaat meer, en de liberale partij stelt in zijne plaats voor, M. G. Waroque, oud-officier van het leger, wiens vader langen tijd volksvertegenwoordiger was.

MM. Puissant en Gigot stellen zich opnieuw op den rang.

Wij meldden reeds, dat te Mechelen en te Lier de liberalen een poging zullen wagen, om een paar zetels in den provincieraad te veroveren. 't Schijnt dat zij te Boom ook in 't strijdperk zullen komen.

BIJ DE INDEPENDENTEN.

Dinsdag avond hebben de independenten te Brussel een vergadering gehouden om zich tot den kiesstrijd voor te bereiden.

Aan het bureau bevonden zich MM. Theodor, voorzitter, Van Oye, graaf d'Oultremont, Van den Burgh, Swols en Ninauwe.

Bij het begin der zitting werd het vraagstuk opgeworpen of de verslaggevers der liberale dagbladen, die zooveel bewijzen van kwade trouw geven in hunne verslagen, wel zouden toegelaten worden.

M. VAN OYE verklaart niet bang te zijn van hunne verslagen, op voorwaarde dat zij na het onjuist weergeven, ook niet weigeren een terechtwijzing op te nemen.

M. NECHELPUT, die zegt dat dit geen dagbladschrijvers zijn, maar bandieten, wordt door den voorzitter tot de orde teruggeroepen.

De zaak wordt ter stemming gelegd en de liberale reporters mogen in de zaal blijven.

M. THEODOR legt het doel der vergadering uit en doet de krachten en vooral de hoedanigheid der tegenstrevers kennen.

Tusschen de progressistische partij, vertegenwoordigd door Janson, zegt hij, en de anarchisten van Delbuisiaux is er geen verschil.

Nu willen zij het algemeen stemrecht ; hebben zij dat, dan zullen zij de republiek eischen.

Ons programma, zegt de spreker, wordt door een enkel woord uitgelegd : *Orde en niets dan orde !*

M. VAN OYE herinnert dat de liberalen, die zich de partij der orde noemen, over acht dagen een kandidaat ondersteunden, die openlijk radikaal was.

De eendracht tusschen doktrinairs en radicalen kan dus niet betwist worden.

De sociale kwestie, waarvan men spreekt, kan door geen politiek opgelost worden. Het is aan de patrons, zich met de werklid te verstaan.

De strijd, zegt de spreker, is tusschen ons en de radicalen, want de doktrinairs hebben niet de minste kans van te gelukken.

M. MINAÛVE dringt aan dat de strijd streng onafhankelijk blijve en zoo min den bisschopsstaf als het vrijmetselaarsruwe aantreke.

Van M. Buis sprekende, zegt hij, dat deze nooit geweten heeft wat hij deed. In de Kamer stemde hij tegen zijn eigen amendementen.

Nadat de spreker enige punten van algemeen belang had aangerakt, verklaarde de voorzitter dat er zondag aanstaande een vergadering zou plaats hebben, waarop de kandidaat zou bekend gemaakt worden.

Te Soignies zijn de katholieke kandidaten voor de volgende kiezing bepaald aangekondigd. Het zijn MM. Englebienne, Merrier en Mahille.

Deze beslissing werd genomen in een vergadering, die door meer dan 700 kiezers werd bijgewoond, en onder het voorzitterschap van M. Cornet, senator, gehouden werd.

Te flooi schijnt de kiesstrijd tamelijk hevig te zullen zijn.

MM. Emile Devaux, burgemeester van Bas-Oha en A. Deville, advocaat te flooi, hebben een manifest in het arrondissement rond gezonden, waarin zij hunne kandidatuur voorstellen.

In dit stuk doen zij, in tegenwoordigheid der droevige gebeurtenissen die het land schokken, eenen oproep tot alle mannen van goeden wil, tot welke partij zij ook mogen behooren, om middelen te zoeken tot het oplossen der sociale kwestie.

De kandidaten verklaren alle herziening der grondwet te zullen bestrijden en deze tegen de aanvallen der radicalen te zullen verdedigen.

Verder zijn zij voorstanders van het uitgebreid stemrecht, van de vrijheid van onderwijs, van het godsdienstig onderwijs en voor — het oogmerk — van de beschermende rechten.

Te Brussel zitten de *Bulsisten* en *Jansonisten* elkander meer en meer in het haar.

Ea om des te meer gewicht aan hunne argumenten te geven, beweren beiden het eerste en het beste te weten, wie de independenten kandidaat zal zijn. Eigenlijk tonen zij niets meer of min, dan dat zij er aan beide kanten bang van zijn.

De club *Jansonisten* of *Association liberale* heeft in de zaal St-Michel een vergadering gehouden waarin MM. Buis en Frère op kolossale wijze uitgelachen werden, zoodat M. Janson zelf verplicht was een pleister op de wonde te leggen, door te verklaren, dat de radicalen niets intreken van den lof dien zij den burgemeester van den 7 september gebracht hebben.

M. Janson valt ook de wetontwerpen aan, door het gouvernement voorgesteld, die, zegt hij, de vrijheid van drukpers en van vereeniging in gevaar brengen.

Dood van der Smissen.

Ziehier eenige bijzonderheden over de treurige plechtigheid der begrafenis van mevrouw Van der Smissen.

Naast de lijkkapel in het sterfhuis werd de ontvangerstzaal ingericht, waar de familie van de overledene het rouwbeklag der vrienden en kennissen ontving.

Het gedrag was zoo groot, dat het ernstig karakter van dit rouwbeklag verloor. Men drong vócht en schreeuwde.

Toen de kist in den lijkwagen geplaatst was,

trok een witte krans met kanten strik, welke haar bedekte, vooral de aandacht. Het was de hulde der kleine Madeleine.

De koor der kerk was geheel met zwart behangen en door talrijke waskeers bezet. Een groot getal kronen omgingen de baar, waaronder een met het opschrift : *Victime et Martyre* (slachtoffer en martelaar) en gegeven door vrienden van Evere, Schaarbeek, St-Joost-ten-Noode, Brussel enz.

Na het einde der lijkgebeden in de kerk, richtte de stoet zich adernaal door een steeds aangroeiende volkmengte naar het kerkhof, gevolgd door de broeders Renaud, luitenant Xhoffer, zoon van den generaal van dien naam, de dokters Marchal en Lambotte, de politie-agent die het drama zag gebeuren, mevr. Poot, enz.

Op het kerkhof was de menigte niet minder groot en woelig. Men lachte en klapte, en vertrapte de graven, zoodat de politie-officier de aanmerking moest maken, dat men hier niet in een feestzaal was.

Dit publiek was voor het grootste deel uit dames saamgesteld.

Dokter Janssens heeft eenige woorden van afscheid bij het graf uitgesproken en daarna was de treurige plechtigheid ten einde.

Zoo als onze lezers weten, zal er in den loop der week een uitvaart in de St-Jans- en Nikolaaskerk geschieden.

Oproer in 't land.

Men meldt uit Charleroi dat te Roux een meeting gehouden is, waarop men verklaard heeft dat de pogingen tot verbetering van den toestand, die bij de burgemeesters aangewend zijn, tot geen nitslag geleid hebben.

Men raadt dus het werkvolk aan, de werkstaking te eindigen tot 1 juni.

Op dien dag, zeggen de sprekers, zal zij overal herbeginnen en duren, tot dat men volledige voldoening heeft bekomen.

De citoyens Chardon en Galloin hebben ook eenige grieven uitgebracht tegen de kapitalisten en de gestelijheid.

Uit flooi wordt gemeld dat de werkstaking geëindigd is.

Men meldt uit Nessonvaux dat het getal werkstakers vergroot. Zij doorloopen de streek in kleine groepen die van tijd tot tijd stooten vormen doch geen wanorders plegen, daar zij zich, volmondig den raad hunner aanleiders, het gebruik van sterken drank ontzeggen.

Op het einde der verleden week hebben de patrons te Luik een vergadering gehouden, onder voorzitterschap van den burgemeester van Fraipont.

Na tamelijk lange beraadslagingen werd de oplossing der kwestie tot de volgende zitting verschoven, die gisteren moest plaats hebben.

Naar het schijnt zal men moeilijk tot een overeenkomst geraken. Indien het waar is, zou de kalme houding der werkstakers hierdoor wel eenigzins kunnen veranderen.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 20 MEI aanstaande.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 251 koeien, 58 kalveren, 16 schapen, 114 vette varkens en 1708 magere varkens.

BINNENLAND.

Men heeft aan het koninklijk paleis te Brussel, een krankzinnige moeten aanhouden, die met geweld wilde binnendringen, om, naar hij zegde, de vlag te veroveren.

In de Mechelsche straat te Brussel wilde een vrouw, wier echtgenoot tegen hare goesting uitging, uit wanhoop door het venster eenen bovenverdieping springen, maar gelukkig bleef zij met de kleeren aan de leuning hangen. Haar man zag dit, hij snelde terug naar boven en redde haar met hulp van een geboort uit haren gevaarlijken toestand en... bleef thuis.

Naar alle waarschijnlijkheid zal de koning zich in de maand juni naar Oostende begeven. De koningin na hare badkuur te Aken te hebben gedaan zal eveneens een gedeelte van den zomer hier verlijven. Men spreekt ook van een reis van den aartsbierg Rudolph en prinses Stefanie, doch er is dienaangaande nog niets beslist.

Men meldt ons uit Oostervlede dat men daar verleden zondag het bezoek heeft ontvangen van twee socialisten uit Gent. Die mannen begonnen eerst met te gebaren dat zij schamoteurs waren, en hadden, na de vespers, nog al een schoon hoopken volk bijeengekregen.

Doch zoodra zij het waagden hunne drogedrens te verkoopen, werden zij uitgescholden, van hunne stoelen geworpen, en hebben met gaten in den kop en bebloeden neus op den hoop toe zich mogen haasten dat zij niet te moeten waren.

— *Socialistisch kongres te Gent.* — Zondag werd te Gent het aangekondigd socialistisch

kongres geopend. De oproepen, welke nogtans niet gespaard zijn geweest, zijn slecht beantwoord. Er zijn weinig kongresleden opgekomen, vooral uit de provincie. Het getal deelnemers wordt geschat op 2,500, wat onder ongeveer 400 vreemd aan de stad. De Brusselaars waren misschien dertig in getal.

De geutsche socialisten zijn geheel ontmoedigd over de weinige deelneming, welke hunne oproep gevonden heeft. Zij hoopten dat er duizenden en duizenden socialisten zouden opgekomen zijn. Het volk ook verwachtte zich aan een talrijke opkomst, en vele nieuwsgierigen waren naar de stad gekomen, om het onthalt bij te wonen. 't Is onder alle opzichten een teleurstelling geweest.

Er waren krachtadige maatregelen genomen om alle wanorders te beletten. De burgerwacht moest zich gereed houden en de onttrek der statie was bezet door de politie en de troepen. De socialisten zijn, met de roode vlag aan 't hoofd, de stad ingetrokken.

De stoet, samengesteld uit mannen, vrouwen en kinderen was voorafgegaan door een muziekkorps van Antwerpen. Het muziek dergentsche socialisten sloot den stoet. Onder weg speelde men meestal de *Marsellaise*, die door de kongresleden meegezongen werd.

't Is in het lokaal *Voortuit* dat het kongres gehouden werd. De tafel, waaraan het bureau zelt, was overdekt met een rood tapijt, in plaats van een groen.

Kwart voor 12 men werd de zitting geopend. Na dat de *Marsellaise* gespeeld was, nam gezet Ansele — die geen huizen bezit, zoodat de kwaattongen beweerden, maar enkel twee armen om zijn brood niet in ledigheid te moeten eten — het woord om de waasche broeders welkom te heeten.

Ansele van Genulzinnen kondigde aan dat den 15 juni 10,000 geutsche werkliden naar Brussel zouden komen, om aan het gouvernement eens duchtig de waarheid te zeggen ; zij zullen aan de ministers eens gaan verklaren dat het ongepermette-d is general Van der Smissen naar Charleroi te zenden, om de rechtmatige eischen der werkliden in het bloed te verdommen.

Na gezet Van Twee armen Zonderhuizen, was de sprekkert aan een brusselschen letterzetter, die beweerde dat de brusselsche socialisten met de armen al wagenwijz openstaan om den 15 juni hunne geutsche broeders aan hunnen socialistischen en algemeenstemrechtgezindten boezem te drukken.

Schoon en indrukwekkend schouwspel, dat ongetwijfeld aan gezet Van Genulzinnen een oogenblik zijne armoede zal doen vergeten ! Gelukkig ook dat hij twee armen bezit, om op zijne beurt de Brisselers te geven zijn hart te drukken.

Gez. Volders denkt dat op de wereldpendul het uur der maatschappelijke omwenteling op vredelievende wijze gebeuren, des te beter, maar men kan de beweging niet meer tegenhouden ; zoo denkt er Jan Volders over.

Verder spraken nog eenige andere redenaars en de zitting werd uitgesteld tot maandag.

Zondag is alles rustig afgelopen. De burgerwacht is niet onder de wapens moeten komen.

— *Misdaad te Oostende.* — Alweer misdaad ! Vrouw Julie Rau had reeds verscheidene keren met hare 7 kinderen de echtelijke woning moeten ontvluchten, om aan de mishandelingen van haren man te ontsnappen. Deze wreedheid had over eenige weken zelfs zijn jongste kind, dat pas twee maanden oud is, onder de kachel geworpen.

De leste scheiding duurde niet ongeveer een maand, toen zondag morgend, als de vrouw wilde uitgaan, door haren echtgenoot aangesproken werd. Hij vroeg haar naar eenen korf, dien hij voor den leuhandel noodig had.

Haar antwoord was, dat zij hem had moeten verkoopen, om zich eten voor de kinderen aan te schaffen.

Rau, in woede ontstoken, greep zijne vrouw vast, wierp haar ten gronde en bracht haar met een mes een snee toe van aan de keel tot aan het oor.

Dan liet hij zijn slachtoffer liggen en ging bedaard aan de maeste pomp zijne handen en het mes afwassen.

Uit het onderzoek der geneesheeren is gebleken dat het als bij mirakel is, dat de vrouw niet door die algrijpske snee gedood werd. Denklijk was het mes niet scherp genoeg. Het is echter niet zeker dat de geneeskundige hulp het slachtoffer in 't leven zal kunnen houden.

De moordenaar is aangehouden.

— *Blagiet*, den 26 oogst 1885. Den H^r Pelerin, apotheker, 12, rue de l'Écuier, te Brussel. Mijne vrouw, die met pijn in de ledenen en de maag was aangevat, was genezen voor dat zij de laatste der Zwitsersche Pillen uit de doos had gebruikt. Uit erkentelijkheid zal ik uwe Zwitsersche Pillen aan al mijne vrienden en kommissen aanbevelen en ik geef u het recht van dezen brief gebruik te maken. François Lembourg.

*, Een jager zat allerlei jachthistories op te halen.

Een der aanwezigen, die ook wat wilde inbrengen begon :

— Hebt ge van den jager hooren spreken, die zoo dapper met eenen beer vocht, hem doodde, maar later aan zijne wonden stierf ?

— Natuurlijk, dat was ik zelf.